

2026 04 20 / 17:00

Egzaminas-koncertas

DAINOS MENAS: FRANCIS POULENC IR GUSTAV HOLST

Linas Drąsutis

(baritonas, doc. dr. Saulė Šerytė)

Yana Serbina

(fortepijonas, doc. dr. Jonė Punytė-Svigarienė)

Taip pat dalyvauja

Aistė Bernotavičiūtė

(fortepijonas, doc. dr. Jonė Punytė-Svigarienė)

Koncertą veda

Milita Lozoraitytė

Programa:

Francis Poulenc (1899–1963)

Vokalinis ciklas *Banalités* („Banalybės“, FP 107), ž. G. Apollinaire:

I – *Chanson d’Orkenise* („Daina apie Orkenizą“)

II – *Hôtel* („Viešbutis“)

III – *Fagnes de Wallonie* („Valonijos durpynai“)

IV – *Voyage à Paris* („Kelionė į Paryžių“)

V – *Sanglots* („Raudos“)

Atlieka: LINAS DRAŠUTIS (baritonas, doc. dr. Saulė Šerytė)

AISTĖ BERNOTAVIČIŪTĖ (fortepijonas, doc. dr. Jons Punytė–Svigarienė)

Gustav Holst (1874–1934)

Hymns from the Rig Veda („Giesmės iš Rigvedų“) balsui ir fortepijonui, op. 24, vertimas G. Holst:

Nr. 1 – *Ushas (Dawn)* („Ušasė“ / „Aušra“)

Nr. 3 – *Maruts (Stormclouds)* („Marutai“ / „Audros debesys“)

Nr. 4 – *Indra (God of Storm and Battle)* („Indra“ / „Audros ir kovos dievas“)

Nr. 6 – *Song of the Frogs* („Varlių daina“)

12 Humbert Wolfe Songs („12 Humberto Wolfe'o dainų“)

balsui ir fortepijonui, op. 48:

Nr. 1 – *Persephone* (Persefonė)

Nr. 4 – *A little music* (Šiek tiek muzikos)

Nr. 6 – *The floral bandit* (Gėlėtoji plėšikė)

Nr. 8 – *The dream-city* (Svajonių miestas)

Nr. 11 – *Rhyme* (Rimas)

Nr. 12 – *On Betelgeuse* (Betelgeizėje)

Faith („Tikėjimas“) iš *Hymns from the Rig Veda* („Giesmės iš Rigvedų“)

balsui ir fortepijonui, op. 24 Nr. 9, vertimas G. Holst

Atlieka: LINAS DRAŠUTIS (baritonas, doc. dr. Saulė Šerytė)

YANA SERBINA (fortepijonas, doc. dr. Jonė Punytė–Svigarienė)

GUILLAUME APOLLINAIRE (1880–1918)

Į lietuvių kalbą išvertė Saulė Šerytė

1. Chanson d'Orkenise / „Daina apie Orkenizą“ (Daina apie pasaulio kraštą)

Pro Orkenizo vartus įvažiuoja vežikas,
pro Orkenizo vartus išeina vargeta.
Miesto sargės vejasi vargetą:
„Ką išsineši iš miesto?“
„Aš palikau čia visą savo širdį“.
Miesto sargės vejasi vežiką:
„o ką tu atveži į miestą?“
„Savo ranką ir širdį“.
Ak, kiek širdžių Orkenizel!
Sargės garsiai kvatojo.
O, vargeta, tavo kelias pilkas,
o, vežike, tavo meilė svaigina.
puikiosios miesto sargės mezgė sau toliau,
tada miesto vartai lėtai užsivėrė.

2. Hôtel / „Viešbutis“

Mano kambarys narvo formos,
saulė tiesia ranką per langą.
Aš rūkau, kuriu miržus,
prisidegu cigaretę nuo saulės šviesos.
Nenoriu dirbti, noriu rūkyti.

3. Fagnes de Wallonie / „Valonijos durpynai“

Toks gilus liūdesys apėmė
mano širdį nykiame durpyne,
kai švilpiant vakarų vėjui,
nuvargintas kelionės išėjausi pušynėlyje.
Aš apleidau šį žavų mišką,
o voveraitės pasiliko.
Mano pypkė stengėsi raityti debesis
danguje, kuris atkakliai išliko giedras.
Aš nepasakiau jokios paslapties,
o tik padainavau mįslingą dainą drėgname
durpyne.
Viržiai, dvelkiantys medumi, viliojo biteles,
o mano paskaudusios kojos mindė
mėlynojus ir spanguolynus.
O, Šiaure! Gyvenimas švelniai sūkuriuoja
drauge su tvirtais ir kreivais medžiais
ir kanda mirčiai iš visų jėgų, siaučiant vėjui.

4. Voyage à Paris / „Kelionė į Paryžių“

Ach! Koks nuostabus dalykas
palikti niūrų kraštą dėl Paryžiaus,
žavingojo Paryžiaus,
kurį vieną gražią dieną
greičiausiai įkūrė Meilė.

5. Sanglots / „Raudos“

Šios dainos tekstas – tai persipynę du atskiri eilėraščiai

Mūsų meilę valdo ramios žvaigždės,
Taip pat, žinome, kad mumyse kvėpuoja
daug būtybių,
Kurios atkeliavo iš tolybių ir drauge su mumis
yra viena.

*Tai svajoklio daina, kuris išsiplėšė savo širdį
Ir nešė ją dešinėje rankoje.*

Atmink, brangioji puikybe, visus tuos
prisiminimus:
Jūreivius, dainuojančius pergalės dainas,
Šiaurinės žemės bedugnes, švelnų Ofyro
dangų,
Prakeiktuosius ligonius, tuos, kurie bėga nuo
savo šešėlių,
Ir laimingų emigrantų sugrįžimo džiaugsmą.
*Ta širdis kraujavo ir svajoklis ėjo,
Galvodamas apie savo žaizdą švelnią*
Tu nepertrauksi šios priežasčių grandinės
Ir sopančių, ir mums kalbėjo:
Nes jos yra viena kitos pasekmė.

*„Mano vargše širdie, mano sužeista širdie,
Tu panaši į kiekvieno žmogaus širdį,
Štai mūsų rankos, surakintos gyvenimo
Mirusią iš meilės, vien tik iš meilės, štai ji.
Toks gyvenimas, todėl išsiplėskite ir savą
širdį!*
Ir niekas neišsilaisvins iki gyvenimo pabaigos
*Palikime viską mirčiai ir užgniaužkime savo
raudas“.*

*****

„GIESMĖS IŠ RIGVEDŲ“

Iš sanskrito į anglų kalbą išvertė Gustav Host
Į lietuvių kalbą išvertė Linas Drąsutis

Ušas (Aušra)

Sulauk Aušros, nuostabiausios iš visų vaizdų,
Dienos šlovė reiškiasi prieš tave.
Pakil! Naktis jau pasitraukė!
Pakil ir pasveikink Aušrą. Priimk ją!
Nusiėmusi šydą ji pasirodo,
O jos spindinti šypsena pasveikina viską.
Nešama sparnuoto arklio ir karietos
Ji skrieja per dangų.
Dangaus vaike, išdabintas blizgančiais
audiniais,
Paraudus mergina artinasi prie tavęs:
Galingoji dangaus ir žemės ponija,
Mes šloviname tave kaip mūsų valdovę.

Rojaus kvėpavimas pažadina kūrimą,
Dangus tarsi užsiliepsnoja,
Rytų portalai atsiveria plačiai.
Saulė beveik pasirodo.
Sveikinu tave, pakilusi šventa ugnie,
Sveikinu tave, mūsų giesmės kyla,
Sveikinu tave, pasirodžiusi
Saulė, Sveikinu tave, tavo garbintojai
Lenkiasi ir šlovina, ir garbina tave.

Marutai (Audros debesys)

Galingi kariai,
Griaustinio vaikai,
Šlovingieji Marutai,
Audros pranašai!
Per prieblandą
Besiburiantys aplink mus
Jūs ir jūsų žirgai
Pasirodo danguje;
Šviečiantys tarsi liepsnos
Iš šventos ugnies,
Kurie trykšta iš altoriaus,
Kildami prie Dievo.

Kalavijų blizgėjime,
Žirgų kaukšėjime,
Raitelių šauksme
Pripildykite dangų!
Tave stebi išskleidžiantį mantiją,
Uždengiantį rojų
Ir paslepiantį saulę.
Tada iš dangaus kolei
Ryškiai spindi žaibas,
Tarsi džiaugdamasis laisve,
Iškrenta lietus.

Skubantys pirmyn ir
Svaidydami savo ginklus,
Skanduodami savo karo dainas
Artinatės jūs greitai!
Mes jus mielai
Ir deramai priimtumėme,
Tačiau duslūs yra mūsų balsai
Ir menkos mūsų giesmės.
Ateikite ir gyvenkite mumyse,
O jūsų jėga tepakyla mūsų širdyse,
Tada lai mūsų dainos,
Kaip debesys pripildydami dangų,
Neša jūsų šlovę
Per visą pasaulį.

Indra (Audros ir kovos dievas)

Kilniausios dainos kilniausiems dievams!
Daina, kuri pasieks viso dangaus kardaliaus
Indros sostą!
Spindintis šviesa, tu žengi per dangų.

Šventieji skubinasi priešais tave, kad
pasisveikintų su monarchu,
Kuris valdo dangų!
Štai! Ateiname prie tavo altoriaus, pildami
aukas.
Plūsdamos, tarsi didūs potvyniai, mūsų
giesmės kyla į dangų.
Kinkome tavo eržilus prie tavo greitai
skriejančios karietos,
Atvedame tave žemėn, kad padėtum
kovoje,
Pripildome savo širdis didvyriškumu ir
stiprybe kaip karžygių!
Kaip upė tekėdama į jūrą ją išplečia,
Taip mūsų garsiai plūstanti daina išplės tavo
šlovę per visą žemę ir dangų.
Pasiukojimo gerbėjau, dainos mylėtojai,
Skardžiabalsis dundėtojai,
Kalnų drebintojai ir dangaus valdove.

Varlių daina

Per vasarą jos gulėjo,
Jų odos svilinosi saulėje,
Lietus prikelė jų balsus,
Jų dainos jau prasidėjo,
Ir sveikindamos viena kitą,
Jos pakyla ir numalšina savo troškulį.

Ir viena pakartoja kitos pasveikinimą,
Prakilniais žodžiais mandagiai ir švelniai,
Kaip mokinys išmokstantis pamoką,
Kurį tėvas moko savo vaiką.
Su didžia iškalba ir išmintimi
Jos pučiasi ir atrodo tuoj sprogs.

„Broliai, pakilkit ir prisijunkit prie minios
Mūsų gerklės drėgnos ir dainai jau
prisirpusios.
Tai melskitės jūs staugdamos kaip karvės,
Ar mekendamos kaip ožkos, ar urgzdamos
kaip kiaulės.“

Kaip brahmanai sėdėdami aplink altorių,
Kurie garsiai kalba apie kryžiaus žygius,
Aplink tvenkinį telkiasi varlės
Su kalbomis, dainomis ir grumtynėmis.
Jų metus trukę tylos įžadai pasibaigė kartu
su lietumi.

Laiminga žemė jau atgyja,
Medžiai ir gėlės prisikelia,
Ir mūsų širdys pakyla džiaugsme
Sveikindamos garsius verksmus.
Varlių dainavimas vėl atnešė mums gerovę.

„Broliai, pakilkit...“

HUMBERT WOLFE (1885–1940)

Į lietuvių kalbą išvertė Linas Drąsutis

Persefonė

Grįžk, Persefone!
Plonos kaip mėnulio snaigės,
Fleitos prabyla šokėjams
Su kuriais tu šokai.

Palik sodrų eleborą,
Tamsų, neramų –
Dėl pavasario blyškios raktažolės
Ir jos pirmojo narcizo.

Vėl jie dainuoja
(Ar tu jų nepaisysi?)
Dabar niekam neatsakydami,
Ir niekieno vedami.

Jie pasens
Kol ateis diena
Kai paskutinė tavo tarnaitė
Pavargs nuo grojimo:

Kai daina pakildama
Nurims ir išseks,
Ir tavo muzikantai leis
Ieškoti švelnesnės mylimosios.

Klausykit šokėjai!
Fleitos, ak, klausykit!
Skubinkis Persefone!
Persefone! Skubinkis!

Šiek tiek muzikos

Kadangi jau vakaras,
Susikurkime
Meilės neatrastą
Žemyną.
Kuo mes turime vadovautis,
Neturėdami žemėlapių,

Bet turėdami tik širdį,
Kuri buvo tyčia apgauta?

Kaip mes jį rasime?
Galbūt tas žemynas
Už jaunų ispanų piratų
Salų,

Už netikrų Eldoradų,
Kurių grožis užtemdo akis ašaromis,
Už paskutiniųjų
Bukanierių?
Kadangi jau vakaras,

Susikurkime
Kas bus vien tik
Tavo ir mano.

Ten nebus nieko
Kas kažkada
Viliojo bures
Ar ką nors iš kitų krantų.

Medžiai bus žalesni
Prie kalnų blyškesnių,
Strazdai savo giesme pranoks
Lakštingalą,

Gėlės taps drugeliais,
Ir jau žolėje,
Staiga nutilis
Kaip tapytas stiklas,

Ir smaragdinės žuvys
Ners link mėnulio,
Kurio sidabras suterštas
povų oazės.

Kadangi jau vakaras,
Ir oras tinkamas buriuoti,
Leiskimės kartu
Į svajonę;

Leiskimės į tą žemę,
Kur meilė ir eilės,
Išlaisvina keliautojus
Amžinai.

Gėlių plėšikė

Už miesto – o, toli! – už jo ji žengia,
Tą merginą – ar matei ją kur kely?
Tą pavasario vagilę, tą gėlių plėšikę,
Kuri palieka žolę žalesnę po savo pėdom.

Ir ji moka dainuoti – strazdai ją girdi –
Tie maži angliukai su liepsnojančiomis
gerklėmis –
Ir jiems, nutūpusiems šalia, nieko mielesnio
Nebus kaip čiulbėti jos vardą.

Koks vardas jos? Ak, klauskite kanarėlės,
Nes žmogaus liežuvis bergždžiai tesistengs
Ištarti kaip skleidžiasi pumpurai
Ir ką šnabzdą lietus.

Kas ši mergina? Kas ji tokia?
Gal Silvija, kurią mūsų piemenys garbina?
Taip, ji tokia ir nepakeičiama
Bet ji kartu ir kažkas daugiau.

Pumpurams geriausia yra maži žali klavišai
Seno plonyčio klavikordo to,
Kuris tik vieną aukštą gaidą turi, kurią nuo pat
Pirmutinio, visi pavasariai girdėjo.

Ir viską pirmoji meilė su tuo pačiu dūsavimu
Melodijose, nors ir saldžiau palietusi, sulaukė
taip,
Lyg jis amžinai bandytų pagroti
Tokatas, kurioms Perselis galbūt užrašė
pirštuotes.

Bet niekas nežino jos diapazono
Bei negali atspėti nė pusės jos smuiko frazių –
Tos merginos, kuri prieš kiekvieną vyrą
Nutraukia savo muziką per patį vidurį.

Svajonių miestas

Ant svajų kalno miestą sau statysim,
Vartus jam iškelsim su raktais dviem –
Meilei, kad įleistų tuos, kurie palūžę,
Ir gailėsčiumi, kuris užrakintų spynas ir
priglaustų juos.

Ten bus plačios, ramios erdvės,
Bokštai šešėliuose, saldūs varpų aidu,
Ir tylūs žmonės tyliais veidais,
Vaikščios tarp šitų stebuklų.

Ten bus Londono skveras gegužį,
Su Londono alyvom, kurių drąsi šviesa
Dieną sujauks spalvotais savo pumpurais,
O naktį – staiga pakvimpančiais gūšiais.

Tyliam skvere tik vienišas strazdas
Ant alyvų drįstų nutraukti savo giesmę,
Ir joks kitas garsas –
Negali apsaugoti ramios širdies kelionės.

Ir upę turėsime mes nutapytą
Su aušros ilgesingai auksu pabarstytomis
klastomis,
Ir nakčiai pažįstamomis
Ilgomis purpurinėmis Temzės gelmėmis.

Ir sodus turėsime – o taip! –
Kensingtoną, Ričmondą ir Kju,
Ir Hamptoną, kur žiema barasi, bet atleidžia
Pirmajam baltam krokui, kylančiam iš
sniegų.

Ir ten, kur galingieji didybę išbarsto,
Ir kol išminčiai išmintį savo praranda,
Voverės šokinės ir elniai klajos
Grakščiai per alėjas.

Rimas

Rime,
Tavo tyrame skambesyje
Girdime,
Aidint, toli ir aiškiai,
Grožio fėjų sodybose
Vakaro mišių kaitas
Ir gaudesį prarastų elfų varpų.

Tu,
Švytėdamas pro šalį,
Sujaudintas,
Klajoji lyg žibintininkas,
Kūrendamas tą lempą ir
Seniai numalšintus prisiminimus auto da fé
liepsnų.

Skaičius,
Kuriuos siela atmena
(Ir visi sujaudinti kol
Ryto sūnūs juos giedojo),
Tu atkartoji, kol blankus
Serafimo šešėlis
Beveik plūduriuoja
Tarp tavo nutildytų natų.

Tramdytojas
Saldžios meilės gramatikos,
Tu nagrinėji
Ir keiti jos daiktavardžius į žvaigždes,
Jos veiksmažodžius asmenuoji taip,
Kad jie tiesiog išnyksta
Iš laiko
Ir pakyla – tarsi mėnesienos apšviesta
paradigma.
Rime,
Tavo tyru skambėjimu
Mes kopiname
Visai už erdvės ir laiko ribų,
Ir maža žemė už mūsų
Negali nei prarasti, nei rasti mūsų,
Išlaisvintų tavo amžinybėje.

Betelgeizė

Betelgeizėje
Auksiniai lapai kabo aukso koridoriuose už
Dukart šimtą milijonų mylių,
Ir dukart šimtą milijonų metų
Jie auksu švyti ir niekas nejuda
Betelgeizėje.

Erdvė yra vėjas, kuris
Nepučia Betelgeizėje,
O laikas – o, laikas – tai paukštis,
Kurio sparnai niekad nesuvirpino

Auksinių lapų alėjų
Betelgeizėje.

Betelgeizėje
Nėra nieko, kas džiūgaus ar sielosis –
Tos nejudrios lapų gausybės
Ir joks gėrio ar blogio vaiduoklis negąsdina
Aukso didybės
Betelgeizėje.

Gimimo ten nėra,
Nei mirties Betelgeizėje,
Ir Dievas, kurio mes esam tik
Bėgalinė dulkė, ten tėra
Vienas vienintelis lapas tarp tų
Auksinių lapų
Betelgeizėje.

*****

„GIEMĖS IŠ RIGVEDŲ“

Iš sanskrito į anglų kalbą išvertė Gustav Host
Į lietuvių kalbą išvertė Linas Drąsutis

Tikėjimas

Per Tave ugnis nušvinta
Ant šventojo altoriaus:
Tau keliam savo džiaugsmo ir pagarbos
giesmę,
Švenčiausiasis Tikėjime!
Per Tave dosni širdis
Palaiminta turtais ir išmintim:
Tau ji atiduoda viską nuolankiam džiugesy,
Švenčiausiasis Tikėjime!

Per Tave maldos išgirstos,
Kurios kyla tyliam garbinime:
Per Tave žmonija ir Dievas artėja vienas prie
kito,
Švenčiausiasis Tikėjime!
Tavo įkvėpta, mūsų giesmė
Kyla vis aukščiau ir aukščiau
Pas Tave ankstyvą rytą, per pietus, vakare,
Švenčiausiasis Tikėjime!

Lietuvos muzikos ir teatro akademija
Didžioji salė (Gedimino pr. 42, Vilnius)
2026 m.